

Conflictes

«Me tendí sobre los almohadones, como si así pudiera sofocar la mirada, la voz, la culpa. Siempre la culpa.»

Ana María Matute, «*Demonios familiares*»

Els conflictes són inevitables, formen part de la condició humana i de les relacions afectives. La manera que té un infant de viure i processar els conflictes és diferent de la dels adults. És molt important tenir sensibilitat per copsar-la. D'entrada, hem d'aconseguir sortir del laberint emocional en què estem immersos per poder atendre el nostre fill o filla com es mereix.

Els nens de qualsevol edat capten perfectament l'atmosfera familiar. Quan traspua malestar, sovint mostren conductes per col·laborar en la millora. Així, pot ser que mostrin molta acció disruptiva perquè hi centrem l'atenció deixant de banda el problema latent o adoptant una conducta extremadament dòcil per no posar més llenya al foc. En els dos casos, la criatura es fa una composició amb tots els elements de què disposa -reals o intuïts- i aquí apareix la culpa: «què he fet jo perquè passi això» o bé «què no estic fent per evitar-ho». I això deixa empremta en l'ànima.

Sense ànim d'aconsellar, davant dels fills, hem d'informar-los de què està passant, però pensant molt en quines coses s'expliquen i quines no. I, sobretot, com les diem.

Mai està justificat destacar els aspectes més negatius d'un altre membre de la família.

En un conflicte com pot ser la separació d'una parella no hi sol haver botxins ni víctimes. Són coses que passen. Per tant, hem d'anar alerta amb quin rol agafem i quin rol donem a l'altre. El nostre fill ens necessita a tots dos i ens qualifica a tots dos d'excel·lents.

Hem de controlar de totes totes les disputes acalorades davant dels nens. I no només entre parelles, també amb els avis o altres membres de la família.

No ens enganyem, els nens sempre tenen l'orella parada, encara que els veiem molt ocupats i distrets. I mai són prou petits per no distingir entre el benestar i el malestar. Potser no poden entendre tots els elements de la situació, però capten l'estat emocional dels adults i actuen en conseqüència.

És el nostre deure i la nostra responsabilitat tenir cura i preservar els infants dels conflictes dels adults.